

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempeľ za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Ogerska država in Jugoslovani.

Vse nekako na to kaže, da je neodklonljiv zgodovinski postulat, da državam, ustvarivšim se med Rusijo in Nemčijo, ko sta obedve še v povojih bili, nij sojeno sedaj ko ste Rusija in Nemčija državna orijaka postali, dolgo življenje. V tem razmerji, v katerem sta se Rusija in Nemčija jačili in rastli, propadale so tudi države in državi med njima ležeče. Ta zgodovinski postulat je kot prvo žrtvo zahteval pad samostalne češke države pred dve sto in petdesetimi leti. Sto let pozneje pala je samostalna poljska država, in uže denes zahteva kot tretjo žrtvo pad samostalne ogerske države. Da je samostalna češka država na bojišči na „Belejgori“ svoj zadnji izdihljaj izdihnila, to nij bila krivnja češkega naroda — on je storil za svoje samovzdržanje, kolikor je mogel — ampak to je bil žalibog neodklonljiv zgodovinski postulat. Da je Poljska „zginila“ nij samo krivnja poljske aristokracije, tudi njen pad je bil neodklonljiv zgodovinski postulat. Če denes vidimo, kako se ogerska država vije in previjava pod pezo svoje državne samostalnosti, če vidimo kako hira, in recimo na ravnost — kako umira, nijso to samo Magjari zakrivali, dasiravno veliko krivnje na nje same pada, nego zgodovinski postulat posegel je tudi na nje s svojo neusmiljeno neodklonljivo roko. Ta zgodovinski postulat nij nobena personifikacija abstraktne misli, ta zgodovinski postulat živi ter se razodeva v razširjajoči tendenci od ene strani nemškega od druge strani ruskega naroda. Med veliko Rusijo in veliko Nemčijo nema za države druge vrste, kakoršni ste bili Češka in Poljska, in kakoršna je denes Ogerska niti pro-

stora niti zraka za življenje. Novo oživljenje mrtve Češke države, katero je zgodovina brž ko ne za vekomaj v svojo rakev zagrebla, je plemenita in celo poetična misel, v očigled mogočne Nemčije pa ostane ta misel enostalna misel. V istem razmerji kakor Češka nasproti Nemčiji stoji, Poljska naproti mogočnej Rusiji. Za Čehe in Poljce je državopravno vprašanje neplodno vprašanje, za nje ima denes samo vprašanje vzdržanja svoje narodnosti praktično vrednost, in pa najdenje modus-a vivendi v državnej zvezi z Nemci, dotično z Rusi. Spoznanje tega si tudi res med Čehi in Poljci čem dalje več vrat odpira, in to je prav. —

Kakor smo uže gori rekli, prišel je sedaj rod na Ogersko državo. Češka je pala na bojišči, Poljska na zeleni mizi diplomatov, Ogersko pa razjeda, kakor stari panj, notranji črv, Ogerska državna zgrada razrušila se bo sama po sebi. Magjari, kot edini nositelji ogerske državne ideje, postali so politično impotentni. Nas kot Jugoslovane zanima pred vsem drugim prihodnost južnih ogerskih pokrajin, kjer naša braća Srbi in Hrvati stanujejo. Za ostali Magjarorszag nas nij briga, kdo si ga bo denes ali jutri kot záplato vzel. Z veseljem moramo konstatovati, da so Hrvati in Srbi začeli nasproti Magjarom toliko životne snage razodevati, da verjetna državna katastrofa na Ogerskem jih ne bo mogla soboj v brezno potegniti. Sicer je pa tudi Dravska in dolno dunavska linija, kakor se nam dozdeva, južna meja trvenja med Nemčijo in Rusijo. Na jugu Drave in in doljuje Donave prestaje gore omenjeni zgodovinski postulat, tukaj je uže celo druga politična zona, nego je med Donavo in baltičkim morjem. Narodi balkanskega poluotoka so polni mladostne, životne moči, med tem

ko na enej strani Turčin, na drugej Magjar tuberkulozno životarita. Res je, Srbi so še zmirom vezani na Turško, in Hrvati na Ogersko državo, vezila pako, s katerimi so vezani, in katera so nekdanje železne spona bila, so denes niti, katere srbski in hrvatski narod, kedar se mu koli poljubi, raztrgati more. — Knez Milan vrnil se je — kakor se je vendar zdaj pokazalo s praznimi rokami iz Carigrada. Tega srbski narod nij pričakoval. Mali Zvornik morda nij bil vreden kneževskega potovanja v Carigrad. Pa če ga bi bil dobil, bi bilo vsaj nekaj. Ta zalogaj bi bil narod vtolažil. Sedaj bo pa nezadovoljstvo srbskega naroda raslo, stranka akcije utegne v Belgradu na krmilo priti, in — bog ve kaj bližnja prihodnost v svojih gubah nosi! — Hrvati nadejali so se iz na pol prisiljeno ponovljene državne zveze z Magjari večjemu blagostanju, pa — prišlo je drugače. Magjari delajo dolgove na dolgove, za katere so seveda tudi Hrvati angažirani. Hrvati plačujejo 55 % v skupno državno blagajno, ki pa nema dna kakor Dainaidini sodi. V ogerskem saboru je interpeľoval Tisza zavolj skupnega avstro-ogerskega proračuna, ter s to interpelacijo hudo potresel duvalistični državni sistem. Na enak način bi mogel tudi v hrvatskem saboru kateri zastopnik opozicije vlade interpelovati glede skupnega hrvatsko-ogerskega proračuna. Taka interpelacija, katera je mogoča in celo verjetna, bi hudo potresla nagodbo med Hrvati in Magjari. Vprašanje samostalnih financij bode postalo na Hrvatskem v kratkem životno vprašanje. Kar Hrvati prigospodarijo, to Magjari razgospodarijo. To tako ostati ne bode moglo. Najsilneje se človek poteguje za svoje materijalno blagostanje, in ravno tako tudi narodi. Prva

Listek.

K smrti Nikole Tomaseo.

Na dan, ko si hčere njegove domovine venčajo glavo z rožami, ko dalmatinski mornar opleta svoja borna jadra spomladanskimi cveticami, zaspal je on, obilosti svojih dnij nasičen vnuk, ali vtešen po upu v boga.

Dospel je do sive starosti, starosti čestitljive, ali neomadežene; bil je radost onim, ki težijo po modrosti, bil je v zboru modrijanov in imel je zgovornost, ki prepričuje, zmaga in oživlja. — Device dalmatinske, on je bil vaš, začnite plač.

Imel je srce, da čuti in ljubi, kar je velicega in nesrečnega na zemlji. Drugi pade v strasti, na katerih boluje človečanstvo, ali on si je našel vrač, in premagal je osodo.

Prejdemo veliki . . . kvišku plane prithlikovcev čreda; brezimni zarod, ki hoče, zopet

neče, in ne vé kaj hoče. Vera in ljubav bili sta mu močan ščit proti bolečini, bili sta slepcu luč poslednjega večera. — Device dalmatinske, on je bil vaš, začnite plač.

Pogumni Dantejev duh je spoznal in razumel; brez miru in z velicim trudom je razkril trojne pesmi krasote, in hetrurskega jezika imenovan je drugi oče. — Hčere Italije začnite plač.

Gnjusa, strahu, ljubezni polno mu je bilo življenje: vi politiki onega dne, on nij vaš, vi možje, ki se skrivate v temini, on nij vaš, pustite ga, ne sovražite ga.

Usmrtenja ali pomiloščenja pravo zdelo se mu je brezimno, smešno, v vislicah videl je pogin a ne spasenja ali poboljšanja.

Od žene mnogo ne pričakuje domovina; on je hotel in pisal, da bi žensko materino srce čutilo visoko in globoko ljubav, da bi bilo življenje in mera otročjim srcem.

Onim, ki nas potomee živali imenujejo,

protistavil je pamet, zgodovino in govorico. Neumna zdela se mu je veda, ki žali boga in človečanstvo.

Reveža sprejela ga je grška zemlja, v zapadu Jonije mislil je na domovino, obžaljujoč propad prav mogočnih pokolen starih junakov. — Helenske hčere, začnite plač. Prognanec je žalosten, ko solnce zabaja in z njim dneva svitloba; je žalosten ko tišina. S tmino objema ljudi živali in stvari. Žalostno pozdravlja begajočo luč, prvo rojeno hčer stvarnice — ljubavi. Zaprtim očem nastala je solnčna svitloba, a resnica je njegove-mu umu svetila.

V besedah Nazarenca je iskal tolažbe; evangelij mu je dajal tudi brane za um in srce.

Bolečin, dvomnosti, upor, nosil je teško breme, dovršivši svoj pot — „nazaj si up i strah želi“; ali čiste in pa pogumne duše notranjo moč premagala nij prav nobena bolečina.

118, 1874.
prihodnja disonancija v hrvatsko-ogerskem koncertu bo finančno vprašanje. Pri splošnem oslavljenju magjarizma je uspeh toliko kakor gotov in Hrvatska kraljevina naredi s tem predzadnji korak do popolne državne samostalnosti.

V Zagrebu 25. maja 1874.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 26. maja.

Delegacije so v soboto končale svoje delo in zasedanje. V avstrijski in v ogerski delegaciji sta predsednika hvalila to institucijo kot zvezo med državami, ter poudarjala, da sta delegaciji morali po eni strani gledati na uboštvo z davki preobloženega ljudstva, na drugi strani pak sta za vojsko vendar morali dovoliti velike svete, ker to zahteva moč in veljavo skupne države.

Skupni **proračun** kakor so ga delegacije dogovorile, je tak-le: Vsih skupnih potrebščin za leto 1875 je 107,418.299 goldinarjev torej 3.131.078 glđ. menj nego je bilo za 1874 dovoljeno.

Uradna dunajska „**Montagsrevue**“ poroča, da je trgovinski minister od kapitala, ki ga je državni zbor za zidanje gališke in dalmatinske železnice dovolil, tri milijone prigospodaril.

Vnanje države.

Na **Francoskem** se je ministerska kriza dovršila. Mac-Mahon se je obdal z novim klerikalno-vojaškim ministerstvom. Novi viceprezident ministerskega sveta in vojni minister, general Cissej je zadnje mesto uže enkrat pod Thiersom zavzemal. Iz poprejšnjega kabineta sta ostala dva ministra, Décazes in Magne s pridržanjem svojih portefeuilliev, poprejšnji naučni minister Fourtoun pa je kot minister notranjih zadev stopil v novi kabinet. Drugi ministri so brez pomena, možje, katerih dozdaj nij nihče poznal. Minister za javna dela, Cailloux, nema, kakor se trdi, nobenega političnega prepričanja. Naučni minister Cumont je velik prijatelj škofa Dupanloupja in bode gotovo ako bo kaj časa, predlagal ustanovljenje katoliških univerzitet. Trgovinski minister Grivart je zmeren legitimist. Minister marine Montaignac je služil bonapartizmu s taisto gorečnostjo, kakor kraljestvu. Ako imajo ti gospodje sploh kako politično prepričanje, so vse, samo republikanci ne. Program novega ministerstva bode brezprogramnost. Vsa politična vprašanja se imajo namreč odložiti do jesenske sesije.

Henri Rochefort je prišel 21. t. m. v San Francisco. O najbližjih namenih njegove navzočnosti v Ameriki se govori, da misli v

različnih velikih mestih imeti komunistična branja. — V Londonu je začel izhajati list „**Laterne**“, toda ne Rochefortov, nego bonapartistični. Bonapartisti hoté s tem svet motiti ter Rochefortove namene prekrižati, toda po naši misli bode svet kmalu razložil luč Rochefortove „**Laterne**“ od luči chislehurstskega organa.

Priznanje **španske** republike ostane tudi znanprej še odprto vprašanje, akopram se večkrat sliši, da je angleška vlada v principu pripravljena republiko oficijelno priznati, a da se še obotavlja, ker so se užu preteklo leto evropske oblasti, gledó tega vprašanja sporazumele. Tudi razmere med italijansko vlado in špansko republiko so jako prijateljske. Vendar se bode italijanska vlada kar se priznanja republike tiče, po drugih ravnala.

Na Španjskem pri Bilbau je bil zopet tepež. Karlisti so utrdili gore okoli Arhande ter so od početka res republikance zapodili nazaj. A pozneje so se republikanci obrnili in Karliste dobro namahali ter jih veliko ranili in pobili. — Concha gre proti Estelli, da don Karlosa vjame v tej skalnati pasti. Karlisti ga počakajo ob Ebru.

Papež je zbolel. Tako pravijo telegrami iz Rima.

Dopisi.

Iz Gorice 24. majnika. [Izv. dop.]

Tukajšnjemu semenškemu listu „**Glasu**“ je uže pred dolgo časa v glavo palo, ka bi se dala morda njegova kronična suhoparnost s tem olajšati, da začne tukajšnji gimnaziji „srce in obisti“ pretipavati, menéč, ka bi se morebiti vendar kaj napačnega našlo, če uže ne med učiteljstvom, vendar vsaj med dijaki. In glej! Dolgo časa mu nijso mogli njegovi „agenti“ nič posebnega poročati, k večjemu o kacem dijaku, naposled vendar prinese velevažno, a čisto izmišljeno notico, da je neki profesor v šoli trdil in dokazoval: „da nij Boga“. Kakov hrup je napravila ta notica med učiteljstvom in vodstvom si lahko mislite, neopravičen, kajti sum nij zadel enega, nego tri gimnazijske profesorje. Popolnem iz lastnega nagiba so poslali dijaki najvišjih razredov popravo one izmišljene notice uredništvu „**Glasu**“, ter je ob enem prosili, javno onega profesorja imenovati, da ne bode neopravičeni sum takoj tri ali štiri profesorje zadel. Ono izjavo je podpisalo 34 dijakov iz sedmega in osmega razreda, med temi tudi vsi (zunaj enega) iz malega semenišča. A resnicoljubni (?)

„**Glas**“ nij sprejel onih vrstic, rekši, ka je ta izjava obširnejša, nego ona notica; mesto tega je zopet nakopičil polno novih, izmišljenih ali samovoljno zavutih sumničenj o gimnazijskih profesorjih. Mislite si tedaj položaj gimnazijskih profesorjev. Vsakako pa se more nepristranskemu bralcu čudno zdeti, odkod dobiva „semeniški list“ take deloma izmišljene, deloma samovoljno in lažljivo zavite notice? Tudi tej uganjki se lahko najde rešitev. Dandenes se ve nij treba več onim, kateri hoté biti „g. nunci“ izpita zrelosti, a tu v Gorici še celo nij treba, da absolvirajo celo gimnazijo, dosta je, ako jim zadnje leto preti nevarnost, da bi jih raje imel cesar, kakor škof, da gredo neko „franciškansko izpraševalno komisijo“, gder dobé nekako spričalo, katero pa nema pred svetom nobene veljave in na podlagi takega spričevala se sprejmó v semenišče. Da pa tudi nij ob enem težko dobiti dovoljenja, tudi v osmi razred poslušat hoditi, češ, zaradi izpita zrelosti, je pač lahko umevno. Lahko si tedaj mislite položaj učiteljev, kakor dijakov, kateri so prisiljeni paziti na vsako besedo, predno jo izuste, ako ne hoté postati permanentni sodelavci „semeniškega lista“.

Iz Črnomlja 22. maja [Izv. dop.]

Kakor strela iz jasnega neba, počil je glas: živinska kuga razsaja v Črnomlju. Dr. Keesbacher jo je „konstatiral“. Ubijati in mesariti je jel kakor bi bil za mesarja postavljen. Moj bog! Kar so pobili je res crknilo, a drugega nič. Živina v onem hlevu kjer se je kuga konstatirala je zdrava ostala, eno samo živinče je na bog ve kakšni bolezní poginilo. Zanimivo je dalje, da je dr. Keesbacher s knjigami v roci hodil po hlevih, in kjer je kakšno sirotiče bolno našel, je v knjigi iskal in konstatiral: živinče je okuženo. Tako razsodbo poleg knjig bi bil menda tudi vsak učenec zadel, ali je pa razsodba prava in opravičena, to je drugo vprašanje. — Opravičena pa nikakor nij bila, ker za okuženo spoznana pa ne ubita živinčeta nijso poginila. In vendar so morala po prihodu dr. K. na pašo odgnana živinčeta zunaj ostati pod milim nebom v strašno neugodnem vremenu prenočevati in zaradi pomanjkanja klaje in dobre paše stradati. Ravno tako ubogi pastirci nijso smeli se več v mesto vrniti, ker je bilo od vseh strani zabranjeno. Nalašč za to so mogli na naglem

Device dalmatinske, on je vaš, plakajte!

Tolicega človeka kaj je ostalo? — spomin i v Setinjani raka, ne še zavita v mrzlo pozabljenost. Po tujih pokrajinah vidim razsejane grobove tvojih sinov, moja domovina; išči si pepela umrlih, da ti bo v slavo a nam ostanki sveti.

Ako ljudje čednosti ne čislajo v življenji, hvalijo naj jo barem, ko je ugasnila.

V Trstu 22. maja 1874.

Ljudevit Vuličević.

Silverija.

Prizori iz mehikanskega življenja.

(Francoski spisal Lucien Biart.)

(Dalje.)

VI.

Veliko veselje je bilo v naši družini, ko povem novico. Jaz edini sem bil malo žalosten zaradi naše zmage. Večkrat sem

ponudil Silveriji besedo; a ta je vsigdar rekla, zakrivaje obraz: „Delajte urno.“

Župnik, licencijat in Warren so res delali tako urno, da je imela v dvanajstih dneh biti uže poroka. Novica, katere smo zaradi Diéga držali v tajnosti, je šinila kakor blisk po celem mestu. Ljubezen je sebična. Lucio, akopram ves poln dobrih občutkov, nij mislil na drugega, kakor da bi Silverijo imel, a za bolesti, ki so bile skrite v njegovi nevesti, za te nij skrival nikdar niti v selja niti nepotrpežljivosti in čestokrat sem ga moral pozvati k redu. Moral sem mu celo dati razumeti, da ga Silverija vzame za soproga zaradi pameti, da jo mora torej on še pridobiti. si. Pritrjeval mi je, ter kmalu začel.

Silverija se je bolje vedla, nego sem si upal nadejati se. Akopram je bila malo nervozna, bolj sanjarska nego žalostna, se mi je ipak večkrat posrečilo, da sem jo napravil, da se mi je zasmijala. Zmenili smo se,

da je nikdar ne zapustimo. Lucio nam je pri tem pomagal.

— Vesela sem, da vas vidim vse srečne, reče mi Silverija neki večer.

Jaz jo objamem, ter po svojem načinu prosim boga, naj jej dađe srečo. Sploh pa se mi je zdelo nemogoče, da bi tako gorečo, tako čista ljubezen Lucijeva ne imela svojega vspeha.

Popoldne pred poroko srečam bankirja Lopeza.

— Kako se kaj počuti ranjenec! me vpraša preden me pozdravi.

— Kateri?

— Kaj ni res, da ima Lucio prsa predrta z mečem?

— Kje? kako? kdo ga je? vskliknem jaz?

— Diégo Lara; kaj se nijsta bila odavi?

Jaz odidem kolikor hitro mogoče. Kakor bomba stopim k Luciju ter padem v fauteuil, gledaje Lucija, ki si je brisal ob-

vojaki iz Novega mesta priti, da zabranijo zdravi živini, zdravim pastirjem in zdravim ljudem, kateri so po svojih poslih v Črnomelj hoteli iti, v mesto priti. To je bilo seveda dosti zdražbe, togote in — smeja vrednih prizorov. — Revni svet naš uže tako veliko siromaštva trpi in še tako neopravičene naredbe ga tarejo. Nezadovoljnost je velika in splošna.

Poprašati pač smemo, kako je vladi na misel prišlo, dr. K. v Črnomelj poslati, ker v živinskih boleznih — kakor mi sodimo — kar nič zveden nij, ter gotovo tudi na kugi poginjenega živinčeta še nikdar videl nij. Zakaj nij vlada na pr. dr. Maly-ja ali dr. Razpeta poslala katera sta v živinskih boleznih dobro zvedena, in ki sta v živinskih boleznih mnogo delovala, posebno pa dr. Maly, kateri je bil pred nekaterimi leti v Bosno v mesto Sarajevo poslan, da bi si tam znanja in skušenj o živinski kugi pridobil. I v Metliki imamo doktorja, kateri je v živinskih boleznih izkušen in dobro zveden. To je dr. Potočnik. Njegovo potovanje v Črnomelj ne bi sigurno desetino toliko stalo, kakor dr. K. Saj je Metlika samo 2 milj od Črnomlja oddaljena, Ljubljana pa kakih 15 ali 16 milj.

Bogu bodi potoženo, da se naš narod povsodi materijelno in duševno, skoraj bi rekel sistematično zatira. Vendar nij nič zakrivil. Ako štibre in druge naloge redno ne plača nij nasprotljivost kriva, nego revščina katera intenzivna postaja.

Od kužne bolezni, odkar je dr. K. odšel, nij več duha ne sluha, in vendar je še „belagerungszustand“. Semnji so zaprti in z njimi vsa barantija, trgovstvo in dobički; pomanjkanje je strahovito in neizmerna škoda se je napravila.

Ako se kmalu zaprtija proti hrvatski meji ne vzdigne i semnji ne dovolijo, bo nastala kalamiteta, kakoršne še nikdar nij bilo pri nas. — K temu so še mrazi, nevihta in neugodna vremena se pridružili, davkarije spet pridno zarad štibre zarublujejo ter grunte prodajajo, upniki svoja posojila z velikimi obrestmi in z rubežnijo nazaj terjajo in druge nadloge nas nadlegujejo, zares obupati je, za zbežati — ali kam? Bog odvrni naše žalostno stališče, po smrti nam bo bolje.

—e—.

leko. Desno roko je imel vso obezano z zaplatami.

— Nij nič, doktor, zagotavljam vas, da nij nič, je govoril.

Jaz vstanem ter mu odvzamem borne cunje, v katere so mu zavezeli roko.

— Nož me je malo obrezal, to je vse, deje Lucio.

— Tedaj si se z nožem bil.

— Ne; še enkrat, saj nij nič.

Pa res nij bilo drugega, nego majhena rana. Zvedel sem dalje, da je Diégo Lucija napadel, a ta ga je podrl na tla, mu vzel orožje, ter ga primoral, da se je pripoznal zmaganeza.

— Jaz tečem k njemu, rečem jaz ter vzamem klobuk. Ako te hoče sodnik aretirati, reci mu, naj mene počaka.

— Mene aretirati, doktor, zakaj?

— Ali Diégo nij ranjen?

— Ranjen, bolj nego jaz. Njegovo življenje je bilo v mojih rokah, a jaz sem mu je pustil, v imenu Silverije.

(Dalje prihodnjič.)

Domače stvari.

— (Obravnavanje pred sodiščem porotnikov) se je včeraj v Ljubljani zopet začelo. Včeraj je bilo obravnavanje proti Mateju Gabršku iz Zagorja zavoljo uboja. Sodni je predsednik je bil iz Celja znani višje dež. sodni je svetovalec in bivši štajerski poslanec Tomšič. Zatorej je obravnavanje imelo bolj nemški značaj. Mi bi si dovolili naše slovenske porotne može prositi, da energično zahtevajo naj se le-ti stari in zagrizeni birokratje držé postave in naj obravnavajo v slovenski deželi po slovensko. Kdor čast svojega naroda spoštuje, ta tu v javnosti ne sme nobenih koncesij dajati. — Ker stvar znanega „pobožnega“ sleparja Petovarja v tej sesiji še ne pride na vrsto, menda posobno zanimivih obravnavanj ne bode.

— (Iz Celja) se nam piše 20. maja: 19. maja t. l. je bila pred tukajšnjimi porotami obravnavana proti Janezu Klemenčiču, kmetu iz Stare ceste, okraja ljutomerskega, zavoljo hudodelstva težke telesne poškodbe. Dogodjaj, zavoljo katerega je Janez Klemenčič obtožen, je bil sledeč: „Janez Klemenčič je v zadnji jeseni zapazil, da se mu iz vinograda grozdje krade. To ga je primoralo, da je po noči na stražo hodil. 4. oktobra čuje po noči ob ednajstih pse lajati in blizu hiše človeške glasove. Klemenčič se obleče in stopi oborožen s puško, nabito s svincem v vinograd. Ko človeka zapazi mu nasproti kliče: „Kdo si, češ da vstrelim“. Ta klic Klemenčič trikrat ponovi in potem, ko nobenega odgovora ne dobi, proti tujemu človeku strelji. Akoravno Klemenčič nij ravno na človeka meril, ga je vendar tako zadel, da je ta vsled tega eno oko izgubil. Poškodovani kmetski sin Franc Mavrič, je v namenu, da bi grozdje kradel, v Klemenčičev vinograd šel in se je tudi pri njem v žepu grozdje našlo.“ — Državni pravdnik je pri glavni obravnavi zatožbo vzdržal, priporočal pa je porotnikom, češ, da sovražni namen nij dokazan, vprašanja zavoljo hudodelstva težke telesne poškodbe zanikati, vprašanje zavoljo prestopka zoper varnost življenja pa pritrditi. Obtoženčev zagovornik dr. Langer je v točnem govoru kazal, da bi ne bilo dobro Klemenčiča obsoditi, da bi taka obsodba le tatovom pogum dala in kmetovalce, ki s tako velikim trudom vinogradske pridelke pridelajo vznemirila. Tat je našel kar je iskal, Klemenčiču se pa ne more njegovo ravnanje v pregreho prištevati. — V tem smislu so potem tudi porotniki Klemenčiča celo nekrivega spoznali.

— (Vabilo.) Podpisani odbor bode začel početkom meseca junija izdajati šolski časnik „Slovenski učitelj“ ki bode 5. in 20. vsakega meseca v Mariboru redno izhajal na eni celi poli. Cena mu je do konca tekočega leta za prave (to so štajerski učitelji) in za podporne (to so drugi sploh) družabnike 1 gld. 50 kr. za nedružabnike 2 gld. Vse slovenske učitelje in druge šolske prijatelje uljudno vabimo k obilni naročbi. Naročnino sprejema podpisani odbor. Začasni odbor „Učiteljskega društva za slovenski Štajer“.

— (Rojanska čitalnica) napravi v nedeljo dne 31. t. m. ob 8 uri zvečer, „besedo i tombolo“, h kateri se uljudno vabijo čast. gg. udje.

Odbor.

— (Koze.) Iz St. Lorenca v Puščavi se nam piše 24. maja: I pri nas so začele koze razsajati. Včeraj so se morale zaradi tega šole na 14 dni zapreti, kajti uže je zbolelo okolo dvajset otrok na kozah, od katerih jih je 5 umrlo. Da se je še vsaj zdaj šola zaprla je zasluga našega spoštovanega zdravnika A. Hladkega, rodom Slovaka, kateri je krajni šolski svet opozoril, da se podučevanje neha ako noče, da bi se ta bolezen še bolj razširila. Čudno pri tem je, da v komaj pol ure oddaljeni fari Marija v Puščavi do sedaj še nij nobeden zbolel, ter vsi v šoli brez nevarnosti podučuje. — Vreme smo imeli tukaj prav slabo, odvezlo je kmetu vso nado na dodro letino. Zdaj nekaj dni se nam je zopet solnce bolj milo.

Razne vesti.

* (Cesar) je dal 5.000 gold. iz svoje zasobne kase za one, katere je zadnja povodenj na Štajerskem v nesrečo spravila.

* (Uboj.) Nek dozdej menda še neznan človek („N. Fr. Pr.“ pravi da je bil Hrvat), je 23. t. m. strelil v Londonu na direktorja avstrijskega Lloydja g. Nikoliča. Zdravniki pravijo da bode na rani umrl. (Najnovejša brzojavnica pravi, da je uže umrl, zločinca pa še nemajo).

* (Tri ladije) za vojno, in sicer — angleške ladije so trčile ob obalo, kakor se iz Londoua telegrafuje in sicer blizu Palermo.

* (Mráz) na Francoskem vinski trti nij tako močno škodoval kakor se je mislilo. Tudi upajo, da bode še mnogo poraslo kar je ozebljenega.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

Izvrstno zdravilo Revalescière du Barry odstrani vse bolezni, ki se leku zoperstavljajo, namreč bolezni v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurju in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico, in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, secalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so vsem lekom kljubovala:

Spričevalo št. 68.471.

Prunetto pri Mondovi,

26. oktobra 1869.

Moj gospod! Morem vas zagotoviti, da odkar čudovito Revalescière du Barry rabim, to je od dveh let, niti nadležnosti svoje starosti, niti teže svojih 84 let več ne čutim. Moje noge so zopet šibke postale, moj pogled je tako dober, da ne potrebujem očal; moj želodec je močen, kakor bi bil 30 let star, — s kratka, čutim se pomlajen; jaz pridigujem, spovedujem, obiskujem bolnike, potujem precej daleč peš, čutim svoj um jasn in svoj spomin očvrst. Prosim Vas, to izpoved objaviti, kjer in kakor hočete. Vam zelo udani

Abbé Peter Castelli,

Bach-es-Theol. in župnik v Prunettu,

okrog Mondovi.

Spričevalo št. 75.705.

Dunaj, Praterstrasse 22.

maja 1871.

Jaz sem Vam hvalo dolžen za prosep, katerega je Vaša Revalescière pri meni napravila. Trpel sem namreč na želodčnem krču, kašlju in driski, od kojega me je Vaše izvrstno zdravilo odresilo.

L. Grossmann.

Tačnejši kot meso, prihrani Revalescière pri zdravljenju in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v pušicah à 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birn-

bacher, v **Lonči** Ludvig Müller, v **Mariboru** F. Koletnik & M. Merič, v **Meranu** J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih le-
karjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunaj-
ska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

Dunajska borza 26. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	69	gld.	10	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	74	"	—	"
1860 drž. posojilo	106	"	—	"
Akcije narodne banke	980	"	—	"
Kreditne akcije	222	"	25	"
London	111	"	65	"
Napol.	8	"	93 ¹ / ₂	"
C. k. cekini	—	"	—	"
Srebro	105	"	60	"

Hôtel Evropa!

Od danes naprej se toči pravo
pilzensko uležano pivo
iz tamošnje meščanske pivovarne.

(144)

Podpisani je iz nekega zavarovanja na smrt od
akreditiranega društva

„Avstr. Gresham“

dobil znaten znesek z dobitnim deležem vred od
društvene reprezentacije prav hitro in kulantno v
gotovem denarju.

Z veseljem se poprimem te priložnosti, da vsa-
kemu ta solidni zavarovalni zavod najtoplejše pri-
poročam.

V Ljubljani, 23. maja 1874.

J. Schmiedl,

bivši oskrbnik in hišni posestnik.

Obznanilo.

Na deželni realni spodnji gim-
naziji v **Ptujem** je začetkom šolskega
leta 1874/5 izpraznjena učiteljska služba
za naravoslovje.

Natančnejši pogoji so povedani v „Slov.
Narodu“ od 20. maja t. l.

Najnovejše

denarno srečkanje.

Vleče se 17. in 18. junija t. l. in se mora v malo
mesečih

39.600 dobitkov

odločiti, in sicer (139—2)

ev. **120.000 tolarjev**

ali
360.000, 240.000, 120.000, 90.000 60.000,
48.000, 24.000, 12.000, 6.000, 3.000, 1.500,
2.000, 1.000, 500, 250, 125, 62, 31, 15, 7, 3, 1, 0,5
12.000, 5.000, 2.500, 1.250, 625, 312, 156, 78, 39, 19, 9, 4, 2, 1, 0,5
152.000 državnih mark itd.

K temu ugodnemu srečkanju povabljam, naj
se sreča poskusi.

¹/₁ originalna srečka 2 tol., 3 gl. 30 kr. a. v.

¹/₂ " " 1 " 1 " 65 " " "

¹/₄ " " 15 sreb. gr., 83 " " "

Ako se denar pošlje, izvršujemo vsa naročila
na najbolj oddaljene kraje promptno in direktno.

Dobitki se v zlatu ali srebru na

vseh krajih izplačajo.

Prospekte na ogled gratis.

Reference o naši firmi podaje

vsak hamburšk trgovec.

Vsaka srečka iz našega debita ima našo firmo:

Gebr. Lilienfeld,

Hamburg, Neuerwall 94,

Bank- und Staatspapiere-Geschäft.

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

Gotovo samo do nedelje 31. maja
1874 še tukaj videti:

Passog-ov veliki zverinjak

zraven kolizeja.

Ta menažerija ima v sebi veliko število roparskih
zverij, in druga živalska plemena iz vseh delov sveta.
Zveri dobivajo svojo brano vsak dan ob 4. uri popoldne.
Menažerija ali zverinjak je odprt od jutra ob 8. uri do
zvečer ob osmih. Tudi se vsak dan predstavlja **mlada kolosalna velikanska**
gospa: isto tako se producira **afrikanski slon**, ki se ne sme zamenjati z indijskim
slonom, kakoršni so bili uže večkrat tukaj videni in imajo ves drugačen život. **Kače**
od 6 do 20 komolcev dolge od raznih delov sveta.

Cena vstopnih mest: I. mesto 40 kr. II. mesto 20 kr.

Tudi se risi, volkovi, medvedje itd. hočejo kupiti.

(137—3)

S spoštovanjem

Passog.

Pred sleparstvom se svari!

Med mnogimi naznanili, posebno za ure, merijo marsikateri na to, pokrajinske
prebivalce preslepariti. Naj se vsak varuje z lastnega dobička takšne ure kupitii, za
katere firma prodajalca ne dá dovoljne garancije. Pri meni kupljene ure se vsak
čas ali izmenjajo ali nazaj vzamejo, **dokaz najstrogeje solidnosti!**

Neverjetno, pa resnično!

Za 1 gl. 50 kr. in 1 gl. švicarska moderna porcelan-email-ura, z lepimi seljankami
koristna za vhoge in bogate, z enoletno garancijo.

Za 9, 10, in 11 gl. prava angleška, srebrna cilindrična ura, s čisto talmi-verižico, z
medaljonom, etuijem, ključem in 5letnim garantilnim listom, in z
reservnim urnim steklom vred. Taiste krono-časomerne ure, najfinejše v ognji pozlačene samo
12 gld. 50 kr.

12 in 15 gl. velja praktična, dobra in čista remontoirna ura, tako zvana cesarska ura, ki
je najboljšo delo, kar se more misliti; zdravnikom in p. duhovnikom itd. se
te ure ne morejo dovolj priporočati, ker so očitni dokazi, da takšna trpežna ura niti za sekundo
zaiti ne sme.

Za 15 in 18 gl. se dobijo moderne vojaške ure, lahke, lične, poleg tega jako elegantne
in okusne, in kar je glavna reč, zelo natančno gredo in so po čudno
niski ceni; k takej uri dobi vsaki imitirano srebrno urno verižico po modernem fazonu z klju-
čem, etuijem, medaljonom in 5letnim garantilnim listom.

Samo 12 in 15 gl. srebrna cilindrična ura, s pravim zlatim obročem na skok, močnim
kristalnim steklom, z verižico in medaljonom iz talmi-zlata in ga-
rantilnim listom vred.

Samo 15 ali 20 gl. prava angleška srebrna siderna ura, savonete z dvojnimi pokrovom,
najfinejše gravirana, s pravo talmi-zlato verižico in garantilnim
listom vred.

Samo 13 gl. prava angleška, srebrna in v ognji pozlačena kronometer-ura z verižico, me-
daljonom iz talmi-zlata, usnjatim etuijem in garantilnim listom.

Samo 14 gl. taista, znamenito finejša, z orijentalnim kašipotem.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontoirna ura, najmočnejšega
obsega, s kristalnim steklom, kolesjem iz nikelnja v pravem, čistem
talmi-zlatu: te ure imajo celo pred družini to prednost, da se brez ključa navijajo; k takšnim
uram dobi vsaki talmi-zlato verižico z medaljonom in garantilnim listom vred zastoj.

Samo 13 gl. prava angleška ura iz čistega talmi-zlata, cilindrična, nove fazone, z dvojnimi
kristalnim steklom, in se tudi kolesje vidi, ko je zaprta, s talmi-zlato veri-
žico, z medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 14 ali 17 gl. celo majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, s
pravo talmi-zlato verižico okolo vrata in garantilnim listom vred.

Samo 18 in 20 gl. prava angleška najfinejša v ognji pozlačena srebrna kronome-
terna ura z dvojnimi pokrovom, najfinejše emailirana, s fino
verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša prava angleška siderna ura, na 15 ru-
binov, z najfinejšo verižico iz talmi-zlata, medal-
jonom, usnjatim etuijem in garantilnim listom vred.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontoirna ura, se brez ključa navija, s talmi-zlato
verižico in medaljonom vred.

Samo 23, 25 in 27 gl. zlata ura za gospe z verižico, medaljonom in garantilnim
listom vred.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontoirna ura z dvojnimi po-
krovom, garantovana in patentovana.

Samo 35, 45 in 50 gl. prava angleška zlata siderna ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75 in 100 gl. fina zlata remontoirna ura s kristalnim steklom, 105 in
115 gl. z dvojnimi steklom.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer, z remontoarom, dvojnimi pokrovom
in kristalnim steklom.

Razen tega vse kje drugod ali od kogar drugega razglašene ure ceneje.

Delavnica za poprave ur.

Stare ure, večkrat dragi družinski spominki, se popravljajo in ponavljajo. Cena poprav s
5letno garancijo gl. 1¹/₂, gl. 3, 5 do 10 gl.

Pismena naročila

se na pošto povzete ali pošiljate zneska v 24 urah izvrše. Na posebno zahtevanje se

pošiljajo tudi ure in verižice na povzete na izbirko in se za neobdržano denar nazaj pošlje.

Moje cene so vedno nižje kakor najnižje povsod in jaz stojim s svojimi terjatvami na
visočini časa.

Vsi, ki si nove ure naročiti želé,

Vsi, ki stare ure za nove zamenjati hočejo, so prošeni, se na mojo firmo obrniti.

Philipp Fromm,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstr. 9, Wien.

Naslov naj se dobro zapomni.

Izvrstni zastopniki za dežele se iščejo.

(50—11)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.